

บทคัดย่อ

ที่มาและจุดประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยโดยมุ่งตอบคำถามว่าการทำหน้าที่ “ผู้แทนราษฎร” ของ ส.ส. ในส่วนของการทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติในสภาผู้แทนราษฎรด้วยการลงคะแนนเสียง (โหวต) ในการพิจารณากฎหมายและเรื่องพิจารณาต่างๆ นั้น เป็นการ “โหวตเพื่อใคร”

ความสำคัญของการวิจัยนี้มีอยู่ 3 ข้อหลัก คือ (1) เป็นการวิจัยทางรัฐศาสตร์ในแนวทางสถาบันทางการเมืองโดยเฉพาะรัฐสภาและพฤติกรรมของฝ่ายนิติบัญญัติที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงประจักษ์มาตอบคำถามที่ห่างหายไปจากความสนใจของนักรัฐศาสตร์ไทยเป็นเวลาหนึ่ง (2) เป็นการวิจัยที่เปิดให้เห็นถึงพฤติกรรมของพรรคการเมืองและนักการเมืองไทยและแสดงให้เห็นว่าการทำหน้าที่ผู้แทนราษฎรตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญอันเป็นกติการ่วมกันของประเทศหรือตามความเข้าใจและคาดหวังของประชาชนนั้นในความจริงเป็นเช่นที่กำหนดหรือคาดหวังไว้หรือไม่ และ (3) เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการออกแบบ “ระบบการทำงานภายในของพรรคการเมือง” และ “บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญว่าด้วยสมาชิกผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะความอิสระในการออกเสียงลงมติ” สอดคล้องกับบริบททางสังคมและการเมืองของไทย หรือกล่าวให้ชัดคือ ทำให้ ส.ส. นั้นทำหน้าที่เป็นผู้แทนราษฎรได้อย่างแท้จริง

ระเบียบวิธีและขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้จะใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยจะนำข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้มาวิเคราะห์และนำผลการวิเคราะห์ไปประสานเข้ากับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปผลการวิจัย โดยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยในส่วนของข้อมูลการลงมติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรอบเวลาการวิเคราะห์ตั้งแต่สมัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ 20 (ปี พ.ศ. 2541 สมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย) จนถึงสิ้นสมัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ 24 (ปี พ.ศ. 2556 สมัยรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

กรอบการวิเคราะห์และแนวทางในการตอบคำถามการวิจัย

ในงานวิจัยนี้ตั้งกรอบการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามในพฤติกรรมการลงมติของ ส.ส. ใน 3 ประเด็นด้วยกันคือ

- (1) โหวตตามพรรค คือ การค้นหาแบบแผนการลงมติของ ส.ส. รายบุคคลที่ตั้งอยู่บนฐานของคำถามที่ว่าในการลงมติของ ส.ส. นั้นมีรูปแบบหรือทิศทางอย่างไร เป็นการลงมติที่ตั้งอยู่บนฐานของจุดยืนทางนโยบายทางการเมือง เป็นการลงมติดำเนินตามความต้องการของตัว

หรือประชาชนเฉพาะเขตพื้นที่ของตน หรือเป็นการลงมติตามความต้องการของพรรคที่ตนสังกัด

- (2) **โหวตตามฝ่าย** คือ การค้นหาแบบแผนของลงมติของพรรคการเมืองและ ส.ส. ไทย ที่เกิดจากธรรมชาติของการเป็นรัฐบาลผสมของการเมืองไทย เพื่อแสดงให้เห็นว่าการเป็นพรรคร่วมรัฐบาลและพรรคที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาลนั้น เป็นข้อจำกัดหรือแรงจูงใจ และจะลงมติตามฝ่ายหรือขั้วที่พรรคการเมืองของตนนั้นสังกัดอยู่หรือไม่
- (3) **โหวตข้ามพรรค** คือ โหวตข้ามพรรคคือการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงระหว่างพรรคการเมืองว่ามีทิศทางเดียวกันแค่ไหน อย่างไร และเมื่อไหร่ ซึ่งการโหวตข้ามพรรคนั้นไม่ได้จำกัดแค่การโหวตข้ามพรรคที่อยู่คนละฝ่ายแต่อาจเกิดขึ้นกับฝ่ายของตนเองได้เช่นกัน

ข้อค้นพบ

- 13 แบบแผนพฤติกรรมของ ส.ส. คือ ข้อค้นพบของงานวิจัยนี้ โดยสรุปความได้ดังนี้
 - **แบบแผนที่ 1 โหวตตามพรรค** – ผลของค่าสถิติการโหวตตามพรรค (Party Loyalty Score) ของ ส.ส. เป็นรายบุคคลในแต่ละสมัยของสภาผู้แทนราษฎรที่มีค่าอยู่ในระดับที่สูงกว่าร้อยละ 90 เป็นหลักฐานที่ยืนยันว่า การลงมติของ ส.ส. ส่วนใหญ่ลงมติเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับมติและเสียงส่วนใหญ่ของพรรค หรือที่เรียกว่าโหวตตามพรรค
 - **แบบแผนที่ 2 ระเบียบวินัยและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการลงมติของพรรคการเมือง** เกิดขึ้นจากกลยุทธ์การต่อสู้ในทางการเมือง – จากข้อค้นพบในแบบแผนที่ 1 ทำให้คิดได้ว่าการโหวตตามพรรคนั้นเกิดจากการมีระเบียบวินัยและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพรรค แต่เมื่อมองให้ลึกกลงไปจะพบว่าการมีระเบียบวินัยในพรรคและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพรรคการเมืองไทยเป็นผลล้นออก (Spillover Effect) ของกลยุทธ์ของความต้องการในการอยู่รอดของพรรคการเมืองในสนามการต่อสู้ทางการเมือง
 - **แบบแผนที่ 3 กลุ่มและมุ้งไม่ได้ส่งผลต่อการโหวต** – การลงมติในสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นการทำหน้าที่ของ ส.ส. วิป และพรรคการเมืองเท่านั้น มุ้งหรือกลุ่มย่อยต่าง ๆ ในพรรคการเมือง ไม่มีผลต่อการลงมติในสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากมุ้งนั้น มีบทบาทหลักอยู่ในคณะรัฐมนตรีมากกว่าในสภาผู้แทนราษฎร อีกทั้งการลงมติในสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องของความอยู่รอดทางการเมืองของฝ่ายรัฐบาล ดังนั้น พรรคการเมืองและวิปรัฐบาลจะต้องควบคุมการลงมติของ ส.ส. ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันมากที่สุด
 - **แบบแผนที่ 4 โหวตตามฝ่าย** – การลงมติของพรรคการเมืองที่แบ่งเป็นฝ่ายพรรคร่วมรัฐบาลและฝ่ายพรรคที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาลนั้น มีทิศทางลงมตินี้ “แตกต่างกัน” เป็นส่วนใหญ่ โดยมีสาเหตุมาจากความคาดหวังในการทำหน้าที่ของ ส.ส. ในแต่ละฝ่าย โดยฝ่ายที่ไม่เข้าร่วมรัฐบาล

ก็ใช้การลงมติเป็นเครื่องมือตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ขณะที่ฝ่ายรัฐบาลก็ต้องการรักษาเสถียรภาพของฝ่ายตนเองไว้

- **แบบแผนที่ 5 สร้างภาพความไม่ชอบธรรมและการนับองค์ประชุม** – ฝ่ายที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาลจะใช้กลยุทธ์ “ไม่เข้าร่วมลงมติ” เพื่อให้ร่างกฎหมายของฝ่ายรัฐบาลขาดความชอบธรรมในกรณี que que เสียงของฝ่ายที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาลน้อยกว่าฝ่ายรัฐบาลจำนวนมาก แต่หากเสียงของฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาลมีความใกล้เคียงกัน การไม่เข้าลงมติจะส่งผลต่อองค์ประชุม ซึ่งหากองค์ประชุมไม่ครบบ่อยครั้ง จะสะท้อนถึงการจัดการของวิปรัฐบาล
- **แบบแผนที่ 6 โหวตข้ามพรรคก็เพื่อผลประโยชน์** – ฝ่ายที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาลจะโหวตข้ามพรรคไปหาฝ่ายรัฐบาล โดยสาเหตุสำคัญมาจากความต้องการเข้าร่วมรัฐบาล ขณะที่ฝ่ายรัฐบาลต้องการรักษาความอยู่รอดทางการเมือง จึงไม่มีลักษณะพฤติกรรมดังกล่าว นอกจากนี้ กลไกของวิปรัฐบาลที่จัดการควบคุมการลงมติของฝ่ายตน จึงเป็นข้อจำกัดของ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลที่ไม่สามารถโหวตข้ามพรรคได้
- **แบบแผนที่ 7 พรรคเล็กโหวตข้ามพรรคตามสถานภาพ** – พรรคการเมืองขนาดเล็ก เป็นพรรคที่ไม่มีอำนาจการต่อรอง และไม่ได้รับความสนใจจากแกนนำแต่ละฝ่าย จัดได้ว่าเป็น ‘พรรคเต็มเต็ม’ การอยู่หรือไม่อยู่กับฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ได้มีผลต่อเสถียรภาพของฝ่ายรัฐบาลมากนัก สำหรับพรรคขนาดเล็กที่ไม่ได้ร่วมรัฐบาล ก็มีลักษณะเป็น “พรรครอร่วมรัฐบาล” กล่าวคือ ไม่ได้มีพฤติกรรมการลงมติที่ชัดเจนไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง
- **แบบแผนที่ 8 พรรคขนาดกลางโหวตข้ามพรรคตามผลประโยชน์ของสถานภาพ** – การลงมติของพรรคการเมืองขนาดกลาง เป็นไปตามสถานะของพรรคนั้น ๆ สำหรับพรรคขนาดกลางที่ร่วมรัฐบาล ค่าการโหวตข้ามพรรคจะน้อย เนื่องจากพรรคขนาดกลางได้รับการจัดสรรตำแหน่งรัฐมนตรีที่ต้องการ ขณะเดียวกัน พรรคขนาดกลางที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาล จะมีพฤติกรรมการโหวตข้ามพรรคมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับโอกาสในการเปลี่ยนขั้วทางการเมือง
- **แบบแผนที่ 9 พรรคขนาดใหญ่ไม่โหวตข้ามพรรค** – พรรคขนาดใหญ่จะไม่มีโอกาสโหวตข้ามพรรค เนื่องจากพรรคขนาดใหญ่เป็นแกนนำของแต่ละฝ่าย จึงมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ โดยพรรคขนาดใหญ่ที่เป็นแกนนำฝ่ายรัฐบาลนั้น มีหน้าที่รักษาความอยู่รอดของรัฐบาล จึงไม่อาจปล่อยให้ ส.ส. โหวตข้ามพรรคได้ แต่สำหรับพรรคการเมืองที่เป็นแกนนำพรรคฝ่ายที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาลนั้น มีหน้าที่ในการตรวจสอบถ่วงดุล รวมถึงการพยายามเปลี่ยนขั้วเพื่อขึ้นมาเป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล พรรคแกนนำฝ่ายที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาลจึงไม่สามารถปล่อยให้ ส.ส. โหวตข้ามพรรคได้เช่นกัน
- **แบบแผนที่ 10 โหวตข้ามพรรคตามเนื้อหาได้แต่ไม่ใช่เรื่องเศรษฐกิจการเงิน** – เมื่อพิจารณาตามประเภทของกฎหมาย จะพบว่า กฎหมายที่มีการโหวตข้ามพรรคน้อยที่สุดคือ กฎหมายประเภท

เศรษฐกิจและการเงิน ซึ่งกฎหมายประเภทดังกล่าวมีความเป็นการเมืองสูง ตลอดจนสะท้อนถึงความอยู่รอดของรัฐบาลอีกด้วย

- **แบบแผนที่ 11 โหวตข้ามพรรควาระ 2 วาระของการต่อสู้ทางนโยบาย** – เมื่อพิจารณาตามวาระการพิจารณากฎหมาย จะพบว่า วาระ 2 เป็นการพิจารณารายมาตรา จะมีค่าการโหวตข้ามพรรคน้อยที่สุด สะท้อนให้เห็นว่ามีการต่อสู้ระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายที่ไม่ได้เข้าร่วมรัฐบาลมากที่สุด เนื่องจากในวาระดังกล่าว มีบางมาตราที่มีการขอสงวนคำแปรญัตติ คือมีผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่ ก็จะมีการอภิปรายถกเถียงกันในมาตรานั้นๆ และจบลงด้วยการลงมติ ซึ่งสะท้อนถึงการต่อสู้ระหว่าง 2 ฝ่าย ที่ชัดเจน
- **แบบแผนที่ 12 โหวตข้ามพรรคตามช่วงเวลาคือโอกาสของการเปลี่ยนสถานะ** – การโหวตข้ามพรรคจะเกิดขึ้นช่วงเวลาสำคัญทางการเมือง นั่นคือ การอภิปรายไม่ไว้วางใจ และการปรับคณะรัฐมนตรี และพรรคที่มักเกิดการโหวตข้ามพรรคในช่วงเวลาดังกล่าวคือ พรรคขนาดกลาง เนื่องจากพรรคขนาดกลางบางพรรคได้สูญเสียผลประโยชน์ไป และการโหวตข้ามพรรคของพรรคขนาดกลาง ก็ส่งผลสะท้อนต่อความอยู่รอดของรัฐบาลเช่นกัน
- **แบบแผนที่ 13 โหวตข้ามพรรคตามสถานการณ์พิเศษ** – การโหวตข้ามพรรคในช่วงเวลาพิเศษ นั่นคือ ช่วงเวลาที่มีการชุมนุมทางการเมือง ที่มีผลต่อการโหวตข้ามพรรค เช่นในปี พ.ศ. 2551 การเมืองนอกสภามีความผันผวนสูง ขณะเดียวกันการเมืองในสภาก็มีการโหวตข้ามพรรคที่สูงเช่นกัน สะท้อนให้เห็นความไม่มีเสถียรภาพของรัฐบาลเช่นกัน หรือในช่วงปี พ.ศ. 2556 มีการต่อสู้ของการพิจารณากฎหมายสำคัญหลายฉบับ เช่น กฎหมายปรองดอง กฎหมายนิรโทษกรรม ฯลฯ ในช่วงเวลาดังกล่าวค่าการโหวตข้ามพรรคจะมีค่าต่ำ สะท้อนถึงการต่อสู้ที่เข้มข้น ซึ่งลุกลามไปเป็นการต่อสู้นอกสภาในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากขาค้นพบใน 13 แบบแผนพฤติกรรมกรรมการลงมติของ ส.ส. ได้นำมาสู่ข้อเสนอแนะภายใต้ประเด็นคำถามทั้ง 3 ประเด็น ดังนี้ คือ

- (1) **โหวตตามพรรค** – การโหวตตามพรรคเกิดจากแรงจูงใจในทางการเมืองและความจำเป็นที่ต้องอยู่ในระเบียบวินัยของพรรคและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพรรค การทำให้ ส.ส. ได้มีพื้นที่ในการแสดงออกตามความต้องการส่วนบุคคลหรือจากประชาชนในพื้นที่ หรือที่เรียกว่าให้ “ดี้อ” ได้ในบางครั้ง จึงเป็นข้อเสนอแนะของการทำให้ ส.ส. ไม่ต้องโหวตตามพรรคบ้างในบางโอกาส โดยเครื่องมือ กลไก และวิธีที่ใช้คือ
 - การใช้ประโยชน์จากการตั้งกระทู้และการอภิปราย
 - การเพิ่มอิสระในการลงมติ หรือ การลงมติที่เรียกว่า “ไร้การทำงานของวิป” (Unwhipped)

- การเพิ่มความโปร่งใสในการทำงานของพรรคการเมือง
 - การมีการเลือกตั้งขั้นต้น (Primary Voting)
- (2) *โหวตตามฝ่าย* – การโหวตตามฝ่ายเกิดจากความต้องการที่จะคงสถานะความเป็นพรรคฝ่ายรัฐบาลและการทำให้เกิดเสถียรภาพในการทำงานของฝ่าย รวมถึงความต้องการที่จะเข้าไปอยู่ในฝ่ายของรัฐบาล พฤติกรรมนี้ก่อให้เกิดการไม่ทำตามความคาดหวังของประชาชนต่อการทำหน้าที่ ส.ส. เช่นการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร หรือการคานอำนาจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร หรือการใช้แทกติกในทางการเมืองที่ไม่สร้างสรรค์ เช่นนี้แล้ว ข้อเสนอแนะสำหรับแบบแผนพฤติกรรมนี้คือ
- การให้มีช่องของการทำประชามติเสียงข้างน้อย
- (3) *โหวตข้ามพรรค* – การโหวตข้ามพรรคเป็นพฤติกรรมที่ ส.ส. นั้นไม่ได้แสดงให้เห็นว่าได้โหวตเพื่อประชาชน แต่เป็นการโหวตเพื่อทำให้ตนและพรรคการเมืองของตนนั้นคงสถานะการเป็นพรรคร่วมรัฐบาล หรือทำให้ตนและพรรคการเมืองของตนมีโอกาสในการเข้าไปร่วมเป็นฝ่ายรัฐบาล ที่สำคัญการเกิดขึ้นของพฤติกรรมนี้เกิดขึ้นเพราะในระบบการเมืองไทยมีพรรคการเมืองขนาดเล็กมากเกินไปในระบบ ดังนั้น ข้อเสนอของส่วนการโหวตข้ามพรรค คือ
- การนำระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนคู่ขนาน (Mixed Member Majoritarian: MMM /Parallel System) มาใช้

Abstract

Background and Objectives

This research aims to study the voting behaviors of Thai members of House of Representatives, focusing on the question as to “for whom” these people vote during the legislative process as well as when they are considering other issues.

The research is important for three reasons: (1) it is a political study conducted through the uses of the institutional approach, with emphases on the government and the legislative, and of empirical method for answering the questions that have disappeared for a while from Thai political scientists’ attention; (2) it lays bare the behaviors of political parties and politicians and demonstrates whether the members of the House of Representatives fulfil their representative duties as laid down in the constitution which represents the common norm of the country, or as understood and expected by the people; (3) it recommends guidelines for designing “the internal functioning of political parties” and “constitutional provisions on members of the House of Representatives, especially concerning independent voting”, in congruence with Thai social context and politics, or in the other words, the mechanism to make them truly represent their people’s interests.

Scope and Methodology

The research employs mixed research methods; namely, empirical data is analyzed and then the results are integrated with the data collected from in-depth interviews in order to bring out the conclusion. Its scope is limited to the information about the members of the House of Representatives’ voting and the time period under study extends from the 20th body of the members of the House of Representatives (1998 – Chuan Leekpai’s government) to the dissolution of the 24th one (2013 – Yingluck Shinawatra’s government).

Analytical Framework and Guideline for Answering Research Questions

The research sets the analytical framework for answering the research questions on three issues concerning the MPs’ voting behaviors:

- (1) Party–line voting: this approach attempts to establish voting patterns of individual members of the House of Representatives, based on the question as to whether their voting behaviors have patterns or directions, are grounded in any political policy

- standpoints, represent their own demands, those of the people in specific constituencies or of the parties to which they are affiliated.
- (2) Coalition–line voting: this approach attempts to establish voting patterns of both political parties and individual members of the House of Representatives, which are informed by specific nature of coalition government, in order to demonstrate whether being coalition government parties and non – coalition government one is a limitation or an inspiration, and whether this inspires faction – line vote.
- (3) Cross party–line voting: this approach attempts to understand how far, how and when the cross party – line voting behaviors go in the same directions, given that this kind of voting behaviors is not limited to the parties from different coalitions but it does occur in the parties from the same coalitions as well.

Findings

The research identifies 13 different voting patterns, which can be summarized as follows:

- 1st Pattern: Party–line voting – the fact that the statistical value of the party loyalty score of individual members of the House of Representatives in different periods is higher than 90%, is a testimony that most of the members of the House of Representatives vote in line with their own parties' resolutions and majority opinions.
- 2nd Pattern: Party discipline and Party Cohesion originates from political strategies – from the finding in the first pattern, it can be established that party–line voting results from the party discipline and unity. However, a more in–depth analysis demonstrates that such discipline and unity of Thai political parties is just a spillover effect of their strategies for political survival.
- 3rd Pattern: Coalitions and Factions have no effect on voting behaviors – the voting of members of the House of Representatives is an outcome of the functioning of party whips and political parties, given that political factions play a major role in the cabinet rather than in the House of Representatives. In addition, as the voting in the House of Representatives is related to the political survival of the incumbent coalition government, its coalition parties and whips have to steer the voting of their own affiliated members to the same direction as much as possible.
- 4th Pattern: Coalition–line voting – coalition government parties and non–coalition ones mostly vote in different ways due to each side's different expectation for the functioning

- of their own affiliated members of the House of Representatives. The non-coalition government parties use the voting as a tool for scrutinizing the government's working while the coalition government ones want to maintain the stability of their coalition.
- 5th Pattern: imagining injustice and counting a quorum – the non-coalition government parties use “vote boycott” strategy to delegitimize the government's draft law when their votes are much outnumbered by those of the government coalition. When the number of the votes that each side command are not much different, vote boycotts will affect the quorum. The frequent incomplete quorums are reflective of the government whips' management.
 - 6th Pattern: cross party-line voting for vested interests – the non-coalition government parties vote for the coalition government ones due to the former's desire to join the latter. As the latter want to maintain their own political survival, they do not vote across the party-lines. In addition, the government whips' strict control of the voting behaviors of their own members prevents the coalition government parties from cross party – line voting.
 - 7th Pattern: minor parties vote across the party-lines in accordance with their own status – minor political parties lack negotiating power and do not attract attention from the mainstays of each side. They are just complementary and whether they join the coalition government does not affect the government's stability significantly. The minor non-coalition government parties are only “in the waiting list to join the government side.” In other words, their voting behaviors do not tilt in specific directions.
 - 8th Pattern: medium-sized political parties vote across the party-lines in accordance with the interests of their own status – the cross party-line voting behavior of medium-sized political parties is in accordance with status. The medium-sized coalition government parties do not frequently vote across the party-lines while number of the cross party-line voting performed by their non-government coalition counterpart depend on when the opportunities for coalition switching present themselves.
 - 9th Pattern: major political parties do not vote across the party-line – there is no cross party-line voting in major political parties. Since these parties are the mainstays for each side, they have their own specific duties. The major party that is the government's mainstay and want to maintain political survival for the government, does not allow their own members to vote across the party-lines. As the major party that forms the

- mainstay of the non-coalition government parties has to perform checks and balances, and tries to turn the tables and establish a government, this party does not allow their own members to vote across the party-lines as well.
- 10th Pattern: cross party – line voting occurs during the consideration of the non-fiscal and non-economic issues – considering the types of proposed laws, it is found that the ones that attracts the least cross party–line voting are those concerning economy and finance, which are highly politicized and crucial for the government’s survival as well.
 - 11th Pattern: cross party–line voting in the second parliamentary session represents a policy showdown – considering parliamentary sessions, it is found that cross party–lines voting occur very rarely in the second session, which concerns the section–wise consideration of draft legal acts. This demonstrates that there is the most intense contestation between the coalition government side and the non-coalition government one. This is because there are suspensions of the amendment proposals on some sections during this session – in other words, there are some disagreements with the majority members of the commission. The debates on such sections soon follow and end in voting, reflecting the overt struggle between the two sides.
 - 12th Pattern: cross party–line voting occurs when opportunities for changing political status come – this kind of voting occurs at crucial political occasions; namely, during the no confidence debates and cabinet reshuffles. On such occasions, it is the medium–sized political parties that tend to vote across the party–lines since they lose so many interests. In addition, the cross party–line voting by these parties affect has an impact on the survival of the government.
 - 13th Pattern: cross party–line voting occurs in special situations – the term “special situations” refers to political demonstrations, which have many impacts on this kind of voting. For example, in 2008, extra–parliamentary politics was highly volatile while there were many instances of cross party–line voting as well. This also demonstrates the government’s instability at the time. In 2013, there were contestations over the contents of many important laws such as reconciliation and amnesty bills and the cross party–line voting rarely occurred, demonstrating the intense struggle that eventually snowballed into extra–parliamentary struggle.

Recommendations

The 13 patterns identified in the above findings leads to the following recommendations on the three issues:

- (1) Party–line voting – this kind of voting is underlay by political motivation and the need to adhere to party discipline and unity. Giving members of the House of Representatives some space for voicing their personal demands or the demands of the people in their constituencies, or in the other words, allowing them to be stubborn sometimes, is a means to save them from voting across the party–line in some occasions. The mechanism recommended for implementing this recommendation are as follows:
 - Queries and Debates
 - Increase the independence in voting or unwhipped voting
 - Enhance transparency in the functioning of political parties
 - Introduce primary voting
- (2) Coalition–line voting – this voting pattern is motivated by the desire to maintain the status of coalition government party and bring about the stability in working of the coalition, as well as by the desire to be accepted into the incumbent government side. This kind of voting behavior prevents members of the House of Representatives from fulfilling what the people expect from their representative duties such as checking the working of the executive or performing checks and balances between the legislature and the executive, or leads them to use unwholesome political tactics. The recommendations for dealing with such voting behavior is as follows:
 - Introduce channels for minority referendum
- (3) Cross party–line voting – this kind of voting behavior does not demonstrate that members of the House of Representatives vote in favor of the people’s interests, but vote in order to maintain their coalition government party status or to secure chances for themselves and their political parties to be accepted into the government side. This voting behavior occurs because there are too many small political parties in Thai political system. Therefore, the recommendation for dealing with the problems brought about this kind of voting behavior is as follows:
 - Introduce the Mixed Member Majoritarian (MMM) / Parallel system